

παραπλάνηση

παραπλάνηση, η, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. παραπλανώ + κατάλ. -ση]. **1.** το να ενεργεί κάποιος με τέτοιο τρόπο, ώστε να κάνει κάποιον να σχηματίσει εσφαλμένες αντιλήψεις για κάτι, και έτσι, να έχει τη δυνατότητα να τον εξαπατήσει, να τον ξεγελάσει: «είναι ο κύριος αίτιος για την παραπλάνηση των ανακριτικών αρχών». **2.** το ξεμυάλισμα, η διαφθορά, ιδίως νεαρής γυναίκας ή γενικά μικρού παιδιού, η αποπλάνηση: «η παραπλάνηση μικρού κοριτσιού τιμωρείται απ' το νόμο || πώς να μη γίνει πούστης, που τον παραπλάνησε ο ίδιος ο θεός του!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας